

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Prilijeno: 20.02.2023. 09:56 52 h

Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica	
34-03/22-01/20	376-08/1B	
Uredžbeni broj:	Prilozi	Vrijednost:
437-23-04	0	

13260158

Poslovni broj: UsII-87/22-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupaju odvjetnici

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Županijske uprave za ceste Primorsko-goranske županije, Rijeka, Nikole Tesle 9/10, koju zastupa putem opunomoćenika

4, u predmetu radi naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj dana 19. siječnja 2023.

presudio je

- I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/22-04/02, urbroj: 376-08-22-4 od 17. ožujka 2022.
- II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi podmiri trošak upravnog spora u iznosu od 414,79 eur/3.125,00 kn (četiristočetnaest eura i sedamdesetidevet centi/tritisućestodvadesetpet kuna)¹ u roku od 15 dana od dana primitka ove presude.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, klasa: UP/I-344-08/22-04/02, urbroj: 376-08-22-4 od 17. ožujka 2022. odbijen je zahtjev tužitelja za ukidanje/ponišćavanje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-03/21-11/193, urbroj: 376-05-3-22-08 od 22. veljače 2022. Ovim rješenjem utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na dodatnim katastarskim česticama na kojima se nalaze županijske i lokalne ceste na području zainteresirane osobe na kojima ima izgrađenu EKI te je na temelju dodano

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

evidentiranih trasa EKI koje je tužitelj priznao u duljini od 13.740,72 metra određena naknada koju je tužitelj dužan plaćati zainteresiranoj osobi za pravo puta.

2. Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene mjerodavnog materijalnog prava. Ističe da je rješenje tuženika iz veljače 2022. doneseno primjenom Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta. Radi se o korištenju javnih cesta na temelju prava puta za koje tužitelj smatra da je isključivo mjerodavan propis Zakon o cestama. Poziva se na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o cestama koji je stupio na snagu 4. siječnja 2022. i koji je odredbom članka 37. izmijenio odredbu članka 86. stavka 2. Zakona o cestama na način da je propisao kako se između ostalog, za korištenje javne ceste na temelju prava puta, plaća isključivo naknada iz stavka 1. točke 12. tog članka Zakona u visini određenoj prema odredbi članka 77. stavka 6. istog zakona. Smatra da je tuženik bio dužan utvrditi visinu naknade za pravo puta u iznosu kako je određen Odlukom Vlade Republike Hrvatske za osnivanje prava služnosti na javnoj cesti. Ne prihvaća stajalište tuženika prema kojem se naknada za pravo puta ne može odrediti primjenom navedenih propisa jer Odlukom Vlade RH nije utvrđena visina naknade za pravo puta. Smatra nedvojbenom namjeru zakonodavca da se za korištenje javnih cesta na temelju prava puta plaća isključivo naknada za osnivanje prava služnosti u iznosu kako je propisana Odlukom Vlade RH. Budući da Odluka Vlade RH određuje visinu naknade za korištenje javne ceste za slučaj osnivanja prava služnosti i prava građenja obrazlaže razloge zbog kojih smatra da treba primijeniti naknadu određenu za osnivanje prava služnosti. Ističe da Zakon o cestama i Odluka Vlade RH u odnosu na Zakon o elektroničkim komunikacijama i Pravilnik o potvrdi i naknadi za pravo puta predstavljaju specijalan propis te je u odnosu na Pravilnik, Zakona o cestama propis višeg hijerarhijskog stupnja. Smatra da je primjenom Pravilnika umjesto Zakona o cestama tuženik povrijedio načelo zakonitosti te ukazuje na okolnost da je između tužitelja i zainteresirane osobe na snazi ugovor od 17. prosinca 2013. i Aneks tog ugovora od 21. prosinca 2015. kojim je također utvrđeno da se naknada za korištenje javnih cesta na području pod upravljanjem zainteresirane osobe plaća temeljem Odluke Vlade RH. Postojanje ugovora utvrđeno je pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda RH PŽ6372/19 od 8. listopada 2020. zbog čega smatra da ovaj ugovor obvezuje tužitelja i zainteresiranu osobu na izvršavanje plaćanja i primanja naknade isključivo temeljem Odluke Vlade RH. S obzirom na postojanje ugovora i već uređeni odnosi između stranaka smatra da je rješenje tuženika iz veljače 2022. nezakonito i u smislu odredbe članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Predlaže da sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi rješenje tuženika i naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kuna.

3. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu u kojem se u cijelosti protivi tužbenim navodima, te ističe da je zahtjev za poništavanje, odnosno ukidanje rješenja iz veljače 2022. odbijen jer nisu ispunjene pretpostavke iz članka 129. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra proizvoljnim stajalište tužitelja prema kojem se visina naknade za pravo puta treba utvrditi primjenom naknade koja je propisana Odlukom Vlade RH za pravo služnosti na javnim cestama, jer navedeno ne proizlazi iz navedenih odredbi Zakona o cestama, niti iz same Odluke. Predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba također je dostavila odgovor na navode tužbe kojima ukazuje da je zahtjev za određivanje infrastrukturnog operatera i visine naknade podnijela tuženiku 27. travnja 2021., dakle prije stupanja na snagu Zakona o

izmjenama i dopunama Zakona o cestama na koje se tužitelj poziva. Smatra da bi postupanje tuženika na način kako to tužitelj zahtijeva u tužbi predstavljalo povredu članka 90. stavka 4. Ustava RH. Također ističe da ocjena valjanosti ugovora o služnosti nema značaj prethodnog pitanja zbog čega presudu Visokog trgovačkog suda RH, na koju se tužitelj poziva u tužbi, smatra bez utjecaja na donošenje drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari. Poziva se na stajališta ovog Suda izražena u ranije donesenim presudama, te predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti. Potražuje trošak odgovora na tužbu u iznosu 3.125,00 kuna.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Rješenjem tuženika od veljače 2022. ukidanje, odnosno poništavanje kojeg je tužitelj tražio od tuženika, doneseno je temeljem odredbe članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.), a iznos naknade određen je u skladu s odredbama članka 6. i 7. Pravilnika o potvrditi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", 152/11., 151/14. i 95/17.). Tužitelj se u zahtjevu za ukidanje, odnosno poništavanje tog rješenja poziva na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o cestama ("Narodne novine", 144/21.), odnosno odredbu članka 37. tog Zakona, kojim je izmijenjena odredba članka 86. stavka 2. Zakona o cestama ("Narodne novine", 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14. i 110/19.).

7. Prema odredbi članka 129. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. i 110/21.) u slučaju očite povrede materijalnog propisa rješenje kojim je stranka stekla neko pravo, može se poništiti ili ukinuti ovisno o prirodi upravne stvari i posljedicama koje bi nastale poništenjem ili ukidanjem rješenja.

8. Tužitelj neosnovano smatra da je rješenje tuženika iz veljače 2022. utemeljeno na pogrešnoj primjeni materijalnog propisa, iz razloga što je to rješenje doneseno u upravnom postupku koji je pokrenut zahtjevom zainteresirane osobe prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o cestama na odredbu kojeg se tužitelj poziva. Stajalište prema kojem se upravna stvar rješava prema propisima koji su na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka predstavlja ustaljenu praksu ovog Suda.

9. Slijedom navedenog, tužitelj neosnovano osporava zakonitost rješenja tuženika pozivom na razloge na kojima je temeljio zahtjev za ukidanje, odnosno poništavanje rješenja iz veljače 2022., budući da to rješenje nije doneseno temeljem pogrešne primjene materijalnog propisa.

10. Tužitelj se također neosnovano poziva na presudu Visokog trgovačkog suda RH, broj: PŽ-6372/19 od 8. listopada 2020. i odredbu članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrditi i naknadi o pravu puta. Naime, navedena odredba Pravilnika propisuje da obveza plaćanja naknade za pravo puta prestaje, ako na nekretnini postoji koje drugo pravo temeljem kojeg infrastrukturni operator plaća naknadu za korištenje općeg dobra ili nekretnine. U postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta u smislu odredbi članaka 27. i 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama, prema već ustaljenom stajalištu ovog Suda, ne radi se o postupku propisanom navedenom odredbom Pravilnika.

11. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog Suda ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj osporava pravilnost i zakonitost rješenja tuženika. Budući da tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu, to je sud odbio njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora. Kako je pokretanjem upravnog spora tužitelj izazvao troškove zainteresiranoj osobi, to je ove troškove u cijelosti dužan snositi.

12. Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) odlučeno je kao pod točkom I. izreke, dok se odluke pod točkom II. i III. temelje na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

U Zagrebu 19. siječnja 2023.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner

Dokument je elektronički potpisan:

Ana Berlengi
Fellner

Vrijeme potpisivanja:

14-02-2023
11:37:48

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Berlengi Fellner
G=Ana
CN=Ana Berlengi Fellner